EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 10.6.2016
COM(2016) 395 final

2016/0184 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o uzavření Pařížské dohody přijaté v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu jménem Evropské unie

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Návrh se týká rozhodnutí Rady o uzavření Pařížské dohody přijaté v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) jménem Evropské unie, které má být přijato v souladu s čl. 218 odst. 6 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU).

Na 21. konferenci smluvních stran UNFCCC (známé jako COP 21), která se konala v Paříži ve dnech 30. listopadu až 12. prosince 2015, bylo přijato znění dohody o posílení celosvětové reakce na změnu klimatu. Dohoda vstoupí v platnost třicátým dnem ode dne, kdy své listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení uloží nejméně 55 smluvních stran rámcové úmluvy, jež podle odhadu celkem odpovídají alespoň za 55 % celosvětových emisí skleníkových plynů.

Ve sdělení týkajícím se posouzení dopadů Pařížské dohody[1] Komise uvedla, že Pařížská dohoda by měla být podepsána a ratifikována co nejdříve. Evropská rada sdělení Komise uvítala a zdůraznila, že Evropská unie a její členské státy musí Pařížskou dohodu ratifikovat co nejdříve a včas, tak aby ke dni, kdy vstoupí v platnost, byly jejími stranami[2]. Jako první krok Komise a Rada jménem Evropské unie a všech 28 členských států vlastním jménem dohodu podepsaly během slavnostního ceremoniálu na vysoké úrovni konaného v New Yorku dne 22. dubna 2016.

Pařížská dohoda je globálním mezníkem pro posílení společných opatření na celosvětové úrovni a pro urychlení celosvětového přechodu k nízkouhlíkové společnosti odolné vůči změně klimatu. Nahradí přístup ustavený Kjótským protokolem z roku 1997, který obsahuje závazky do konce roku 2020. Tyto závazky nebudou po roce 2020 již platit.

Pařížská dohoda představuje příležitost pro hospodářskou transformaci, zaměstnanost a růst. Je ústředním prvkem pro dosažení obecnějších cílů udržitelného rozvoje, jakož i priorit EU v oblasti investic, konkurenceschopnosti, oběhového hospodářství, výzkumu, inovací a transformace energetiky.

Pařížská dohoda stanoví dlouhodobý kvalitativní cíl v oblasti snižování emisí v souladu s cílem udržet globální nárůst teploty výrazně pod úrovní 2 °C a usilovat o to, aby nepřesáhl 1,5 °C. Za tímto účelem smluvní strany připraví, oznámí a budou zachovávat po sobě jdoucí vnitrostátně stanovené příspěvky. Počínaje rokem 2023 budou smluvní strany každých pět let provádět celkové hodnocení na základě nejnovějších vědeckých poznatků a stavu provádění k danému datu, jehož účelem bude sledovat dosažený pokrok a zvažovat snížení emisí, přizpůsobení a poskytovanou podporu.

Ještě před konáním konference COP 21 předložily smluvní strany UNFCCC své zamýšlené vnitrostátně stanovené příspěvky k dohodě. Dne 6. března 2015 sdělily Evropská unie a její členské státy jako první velká ekonomika svůj zamýšlený vnitrostátně stanovený příspěvek, který vychází z rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 stanoveného v říjnu 2014 Evropskou radou[3] a z plánu boje proti celosvětové změně klimatu po roce 2020

[1] COM(2016) 110 ze dne 2. března 2016.
[2] Závěry Evropské rady ze dne 18. března 2016.
[3] Závěry Evropské rady ze dne 24. října 2014.

vypracovaného Evropskou komisí[4]. Evropská unie si stanovila ambiciózní cíl, že do roku 2030 dosáhne v rámci celého hospodářství alespoň 40% snížení domácích emisí skleníkových plynů.

Evropská unie již začala cíl dosáhnout alespoň 40% snížení emisí skleníkových plynů realizovat. Co se týče odvětví, na něž se vztahuje systém obchodování s emisemi, Komise dne 15. července 2015 přijala návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2003/87/ES za účelem posílení nákladově efektivních způsobů snižování emisí a investic do nízkouhlíkových technologií. Cílem návrhu je dosáhnout výše uvedeného cíle u odvětví, na něž se vztahuje systém EU pro obchodování s emisemi.

Evropská unie a její členské státy vyjádřily záměr jednat v rámci Pařížské dohody společně[5], což je zohledněno v článku 4 uvedené dohody. Unie a její členské státy tedy v souladu s čl. 4 odst. 18 dohody společně odpovídají za přípravu, oznámení a zachovávání po sobě jdoucích vnitrostátně stanovených příspěvků, kterých chtějí dosáhnout, a za provádění vnitrostátních mitigačních opatření tak, aby dosáhly cílů vnitrostátně stanoveného příspěvku podle čl. 4 odst. 2.

Podle čl. 4 odst. 16 Pařížské dohody je třeba o takovém společném postupu, včetně úrovně emisí přidělené každé smluvní straně v příslušném časovém období, informovat sekretariát. Úroveň emisí přidělená Unii se vztahuje na emise skleníkových plynů podle směrnice 2003/87/ES. Úrovně emisí členských států, jakož i zahrnutí využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti energetiky a změny klimatu do roku 2030 budou stanoveny v připravovaných právních předpisech.

Norsko a Island vyjádřily úmysl podílet se na společném postupu Unie a jejích členských států. Podmínky upravující možný podíl Norska a Islandu na společném postupu budou stanoveny v doplňujících právních předpisech. Tímto návrhem není nijak dotčen způsob, jakým se budou Norsko a Island na společném postupu podílet.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Sdělení Komise ze dne 2. března 2016 nazvané „Po pařížské konferenci: posouzení dopadů Pařížské dohody“ zdůrazňuje, že globální přechod na čistou energii si žádá změny investičního jednání a pobídek v celém spektru politik. Klíčovou prioritou Unie je vytvořit odolnou energetickou unii, jež bude svým občanům zajišťovat bezpečnou, udržitelnou, konkurenceschopnou a cenově dostupnou energii. Aby bylo možné toho dosáhnout, je nutné pokračovat v ambiciózních opatřeních v oblasti klimatu a zajistit pokrok v dalších aspektech energetické unie.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Rámec politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 stanoví pro EU ambiciózní cíl snížit domácí emise skleníkových plynů do roku 2030 v celém hospodářství alespoň o 40 %, jakož i cíle v oblasti podílu obnovitelných zdrojů energie a energetické účinnosti ve výši nejméně 27 %[6]. Provádění rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 patří mezi priority činností navazujících na Pařížskou dohodu. Komise během tohoto roku předloží návrhy na úpravu regulačního rámce EU pro energetickou účinnost a obnovitelné zdroje energie, včetně nového uspořádání trhu s energií.

---

4 COM(2015) 81 ze dne 25. února 2015.

5 Závěry Rady ze dne 18. září 2015.

6 Cíl u energetické účinnosti bude do roku 2020 přezkoumán v zájmu dosažení unijní úrovně 30 %.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

Tento návrh se předkládá podle čl. 192 odst. 1 ve spojení s čl. 218 odst. 6 SFEU. Článek 218 SFEU stanoví postup pro sjednávání a uzavírání dohod mezi Evropskou unií a třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi. Konkrétně odstavec 6 uvedeného článku stanoví, že Rada přijme na návrh Komise jakožto vyjednavače rozhodnutí, kterým dá zmocnění k uzavření dohody jménem Evropské unie.

V souladu s článkem 191 a čl. 192 odst. 1 SFEU přispívá Evropská unie mimo jiné ke sledování těchto cílů: zachování, ochrana a zlepšování kvality životního prostředí a podpora opatření na mezinárodní úrovni určených k řešení regionálních a celosvětových problémů životního prostředí, a zejména boj proti změně klimatu.

Unie má právní předpisy k provádění těchto cílů, které bude třeba za účelem provedení Pařížské dohody zrevidovat, a toho lze dosáhnout pouze prostřednictvím právních předpisů Unie.

2016/0184 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o uzavření Pařížské dohody přijaté v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu jménem Evropské unie

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 ve spojení s čl. 218 odst. 6 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Na 21. konferenci smluvních stran Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC), která se konala v Paříži ve dnech 30. listopadu až 12. prosince 2015, bylo přijato znění dohody o posílení celosvětové reakce na změnu klimatu.

(2) V souladu s rozhodnutím Rady (EU) 2016/590 ze dne 11. dubna 2016[7] byla Pařížská dohoda podepsána dne 22. dubna 2016.

(3) Pařížská dohoda vstoupí v platnost třicátým dnem ode dne, kdy své listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení uloží nejméně 55 smluvních stran UNFCCC, jež podle odhadu celkem odpovídají alespoň za 55 % celkových emisí skleníkových plynů. Mezi strany UNFCCC patří Unie a její členské státy. Ve svých závěrech ze dne 18. března 2016 Evropská rada zdůraznila, že Evropská unie a její členské státy musí Pařížskou dohodu uzavřít co nejdříve a včas, tak aby ke dni, kdy vstoupí v platnost, byly jejími stranami.

(4) Pařížská dohoda nahrazuje přístup ustavený Kjótským protokolem z roku 1997.

(5) Pařížská dohoda stanoví mimo jiné dlouhodobý cíl v souladu s cílem udržet globální nárůst teploty výrazně pod úrovní 2 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí a usilovat o to, aby tento nárůst nepřesáhl 1,5 °C. V zájmu dosažení tohoto cíle smluvní strany připraví, oznámí a budou zachovávat po sobě jdoucí vnitrostátně stanovené příspěvky.

(6) Podle Pařížské dohody mají smluvní strany počínaje rokem 2023 provádět každých pět let celkové hodnocení na základě nejnovějších vědeckých poznatků a stavu provádění k danému datu, jehož účelem bude sledovat dosažený pokrok a zvažovat snížení emisí, přizpůsobení a poskytovanou podporu, a následný příspěvek každé smluvní strany má představovat pokrok vůči stávajícímu příspěvku dané smluvní strany a odrážet její nejvyšší ambice.

(7) V závěrech Evropské rady z 23.–24. října 2014 týkajících se rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030[8] byl schválen závazný cíl dosáhnout do roku 2030

[7] Úř. věst. L 103,19.4.2016, s. 1.

v rámci celého hospodářství ve srovnání s rokem 1990 alespoň 40% snížení domácích emisí skleníkových plynů. Rada na svém zasedání dne 4. března 2015 formálně schválila tento příspěvek Unie a jejích členských států jako jejich zamýšlený vnitrostátně stanovený příspěvek, který byl dne 6. března 2015 předložen sekretariátu UNFCCC[9].

(8) Ve sdělení připojeném k návrhu o podpisu Pařížské dohody jménem Unie[10] se zdůrazňuje, že globální přechod na čistou energii si žádá změny investičního jednání a pobídek v celém spektru politik. Klíčovou prioritou Unie je vytvořit odolnou energetickou unii, jež bude svým občanům zajišťovat bezpečnou, udržitelnou, konkurenceschopnou a cenově dostupnou energii. Aby bylo možné toho dosáhnout, je nutné pokračovat v ambiciózních opatřeních v oblasti klimatu a zajistit pokrok v dalších aspektech energetické unie[11].

(9) Rada ve svých závěrech ze dne 18. září 2015 potvrdila, že Unie a její členské státy mají v úmyslu jednat v rámci Pařížské dohody společně, a uvítala záměr Norska a Islandu podílet se na tomto společném postupu.

(10) Společný postup Unie a jejích členských států bude řádně schválen a bude se týkat příslušné úrovně emisí přidělené Unii podle směrnice 2003/87/ES a příslušných úrovní emisí členských států.

(11) Podle čl. 4 odst. 16 Pařížské dohody je třeba o takovém společném postupu, včetně úrovně emisí přidělené každé smluvní straně v příslušném časovém období, informovat sekretariát.

(12) Pařížská dohoda je v souladu s environmentálními cíli Unie uvedenými v článku 191 Smlouvy, konkrétně s cíli zachování, ochrany a zlepšování kvality životního prostředí, ochrany lidského zdraví a podpory opatření na mezinárodní úrovni určených k řešení regionálních a celosvětových problémů životního prostředí, a zejména boje proti změně klimatu.

(13) Pařížská dohoda by tudíž měla být uzavřena jménem Unie,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pařížská dohoda přijatá dne 12. prosince 2015 v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu se schvaluje jménem Evropské unie.

Znění Pařížské dohody je připojeno jako příloha I tohoto rozhodnutí.

Připojené prohlášení o pravomoci v příloze II se rovněž schvaluje jménem Unie.

Článek 2

Předseda Rady jmenuje osobu zmocněnou / osoby zmocněné uložit jménem Unie listinu o ratifikaci spolu s prohlášením o pravomoci v souladu s čl. 20 odst. 1 Pařížské dohody u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

---

8 EUCO 169/14.

9 http://www4.unfccc.int/submissions/indc/Submission%20Pages/submissions.aspx

10 COM(2016) 110 ze dne 2. března 2016.

11 COM(2015) 80 ze dne 25. února 2015.

Článek 3

1. Listina o ratifikaci Unie se uloží u depozitáře.

Členské státy se snaží přijmout nezbytné kroky, aby své listiny uložily současně s Unií.

2. Členské státy informují Komisi o svých rozhodnutích o ratifikaci Pařížské dohody či – podle okolností – o pravděpodobném datu dokončení nezbytných kroků.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda/předsedkyně